

Začetki in razvoj bralne značke v Sloveniji

Bralna značka (BZ) je gibanje, ki spodbuja mladino k branju in dviga bralno kulturo mladih. Rodila se je rodila v letu 1960 na pobudo profesorja Stanka Kotnika in pisatelja Leopolda Suhodolčana. Je najbolj množična oblika širjenja dobre knjige. Združuje učence od prvega do devetega razreda. To je ena izmed redkih oblik, ki povezuje vse mlade slovenske bralce tako v domovini kot v zamejstvu. Osnovni namen gibanja je prostovoljna oblika širjenja dobre knjige. Prvotni izraz tekmovanje za bralno značko smo v zadnjih letih nadomestili z izrazom branje za bralno značko, čeprav gibanje ni bilo tekmovanje že od samega začetka. Pri tekmovanju izbiramo zmagovalce, najboljšega, pri bralni znački pa so zmagovalci vsi tisti mladi bralci, ki so v razgovoru dokazali, da so osvojili bistvo prebranih del. Branje v bistvu tudi ni tekmovanje, kdo bo prebral več knjig, pač pa osvajanje vrednot posamezne knjige in s tem razvoj mladega bralca kot človeka.

Učenci dobivajo bralne značke kot priznanje in za spodbudo pri branju. Značke nosijo imena slovenskih pesnikov in pisateljev. Poznamo 36 različnih bralnih značk, ki pa jih zadnja leta nadomeščajo vse bolj priljubljene mape S KNJIGO V SVET.

Od leta 1997, ko je bil na zboru Bralne značke razrešen dolgoletni predsednik Zveze bralnih značk Slovenije Igor LONGYKA, ki je predsedoval kar dvanajst let, je prevzel predsedstvo Tone PARTLJIČ. Od januarja 2004 pa je predsedovanje prevzel pisatelj Slavko PREGL.